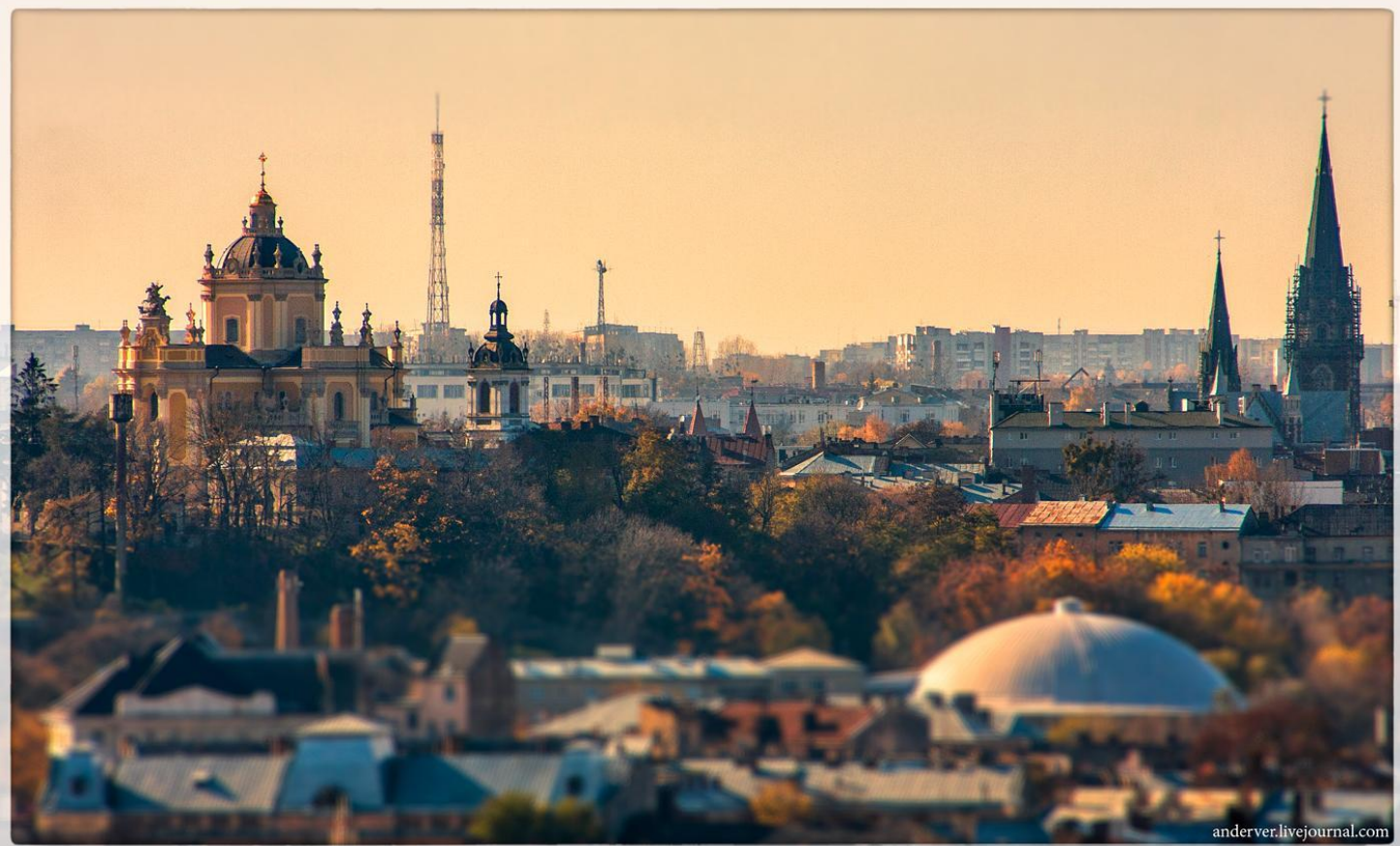

ТОП **10** МІСЦЬ, ЯКІ ТРЕБА ВІДВІДАТИ У ЛЬВОВІ

1. Площа Ринок

- Площа Ринок – центр політичного, громадського, культурного і торгового життя міста протягом 500 років, серце Львова, історичний початок європеїзації України. Львівська Площа Ринок зберегла свою назву від XIV століття. Вона походить від німецького «der Ring» (коло, кільце), власне за таким принципом будувалися центральні площі німецьких середньовічних міст.
- Пам'ятки: у центрі площі стоїть будівля ратуші, Кам'яниця Бандіnellі, Кам'яниця Убальдіні, Чорна кам'яниця, Палац Корнякта, Палац Любомирських, Венеційська кам'яниця, Кам'яниця Шольц-Вольфовичів, Кам'яниця Массарівська, Кам'яниця Гепнерівська, Кам'яниця Коритовського, Торговий дім Ціпперів, Кам'яниця Гєлазинівська.
- Площа Ринок є одним з найпопулярніших об'єктів міста де проводяться зйомки фільмів. Зокрема тут часто знімають рекламні ролики. У 1970 році на площі Ринок знімали кадри з фільму «Степан-розбійник».

2. Львівський оперний театр

- Львівський Оперний театр – архітектурна перлина Львова у стилі неоренесансу (1901 рік), один з найгарніших театрів Європи.
- Збудований на початку минулого століття за проектом архітектора Зигмунта Ґорґолевського. Великий театр у Львові порівнювали з Паризькою та Віденською оперою. Форми фасаду дуже складні і різноманітні: це колони, балюстради, ніші, насичені алегоричними скульптурними постатями. Над головним карнизом фасаду височать статуї восьми муз, над ними горельєфна десятифігурна композиція «Радощі і страждання життя». Фронтон угорі завершується скульптурною тріадою крилатих бронзових постатей Генія драми і комедії, трагедії і у центрі – Слави, яка тримає золоту пальмову гілку. Ці скульптури творили видатні львівські митці Попель, Баронч, Війтович. Інтер'єр львівської опери вражає не менше, ніж зовнішній вигляд. Внутрішнє убранство споруди оздоблене позолотою (на неї витратили декілька кілограмів золота), різнокольоровим мармуром, декоративними розписами і скульптурою. Чотириярусний глядацький зал має форму ліри і вміщує понад тисячу людей. Окрасою сцени є декоративна завіса «Парнас» (1900 рік) відомого у Європі живописця Генрика Семирадського – алегоричне трактування сенсу людського життя у постатях Парнасу.
- Зал львівського оперного театру відзначається чудовою акустикою. Тут можна побачити виступи славетних оперних і балетних колективів України та гастролерів з інших країн. У львівській опері проводять нещодавно відроджені Віденські бали.

3. Вірменська вулиця

Одна з найстаріших громад Львова – вірменська – віками створювала у місті осередок свого національного життя з унікальною архітектурою і неповторним духом найдревнішої східної християнської культури.

Вірмени, вигнані з батьківщини монголо-татарською навалою середини XIII століття і позбавлені державності, знайшли гостинний прихисток на галицькій землі. Вірмени селилися за мурами міста у північній частині, неподалік центральної Ринкової площі. Тут містився осередок григоріанського єпископства, який підпорядковувався лише голові вірменської церкви – Католикосові усіх вірмен. Вірмени мали власну школу, шпиталі, бібліотеку, театр, а 1616 року заснували навіть першу вірменську друкарню. Забудова Вірменського кварталу була своєрідною, з урахуванням тогочасних тенденцій, зокрема багато будинків до другої половини XVIII століття мали широкі в'їздові брами, у деяких вони збереглися й до сьогодні.

Міцні економічні позиції протягом тривалого часу давали вірменській колонії почувати себе впевнено і протистояти тискові й обмеженням міських властей. Та міська рада, до якої здебільшого входили багаті купці- римокатолики, не бажала миритися з конкуренцією вірмен, заздрила їхньому

4. Палац Потоцьких

Палац графів Потоцьких – велична будівля у стилі французького неоренесансу кінця XIX століття. Палац Потоцьких – яскравий зразок архітектури зрілого історизму, одна з найцікавіших архітектурних пам'яток Львова. Запроектував його французький архітектор Луї д'Оверню на замовлення намісника королівства Галичини і Лодомерії графа Альфреда II Юзефа Потоцького (1817-1889).

На першому поверсі міститься каплиця з чудотворною іконою Львівської Богородиці (XV ст.). Експозиція Львівської галереї мистецтв розгорнута на другому поверсі. Її відкриває зал античного мистецтва. Європейське мистецтво XIV-XVIII ст. представлене найкращими творами збірки: українською іконою XV ст. «Св. Параскевою», полотнами М. Базаїті, Я. Цуккі, С. Річчі, Ж.-Е. Ліотара, Ж. Герена. Тут відбуваються камерні концерти, зустрічі

5. Каплиця Боїмів

Каплиця Боїмів – славнозвісна пам'ятка пізнього ренесансу, яка не має аналогів не лише в Україні, але й у європейській архітектурі. Ця унікальна пам'ятка є окрасою Катедральної площі, з цього провулка відкривається один з найкращих краєвидів Львова на Площу Ринок і міську Ратушу. Львівський купець родом з Угорщини Георгій Боїм розбагатів на торгівлі вином та отримавши громадянство Львова разом з посадою бургомістра вирішив збудувати родинну каплицю небаченої краси. Будівлю звели за проектом вроцлавського будівничого Андрія Бемера і освятили 1615 року.

На іншому фасаді від боку вулиці Галицької під склом старовинні оригінальні портрети Боїма і його дружини. Третій фасад має чудовий рельєф, що зображає Георгія Змієборця.

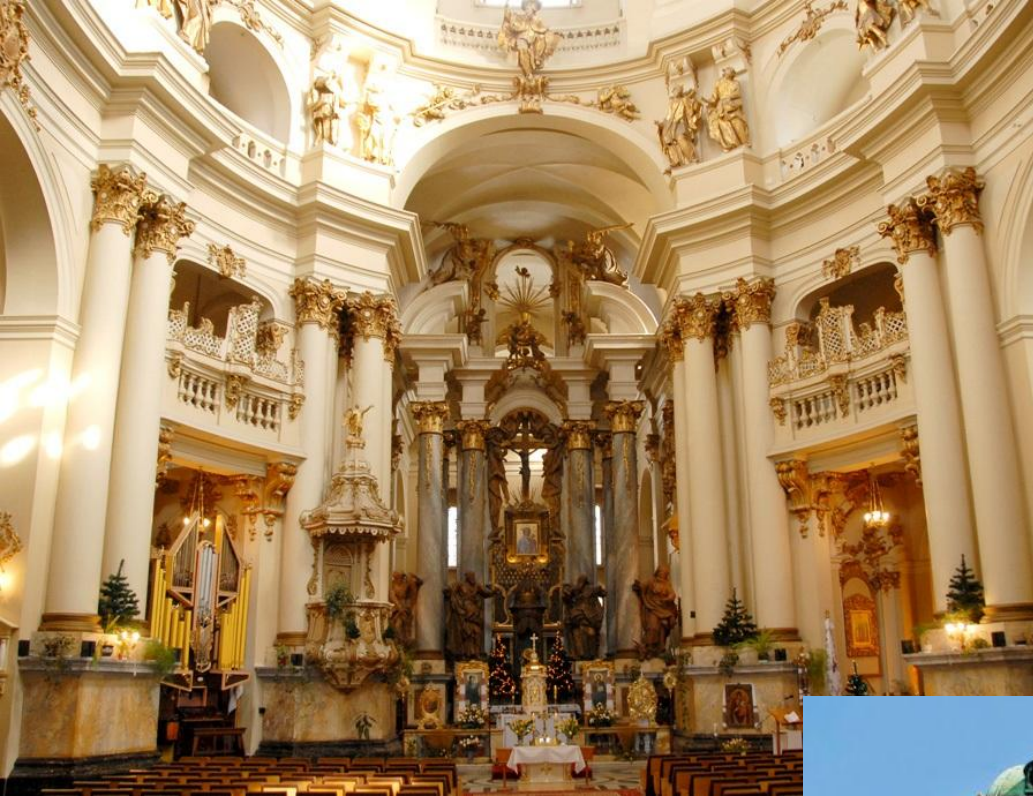
Купол каплиці завершує статуя скорбного Христа у Гетсиманському саду, де він просить Отця, щоб Його оминули страждання на хресті. Сюжет, досить часто репрезентований у малярстві, у скульптурі є справді унікальним. Фасадна стіна каплиці вкрита суцільним кам'яним різьбленням на тему Страстей і фігурами святих Петра і Павла. Інтер'єр будівлі є не менш пишно декорований. При створенні багатофігурних композицій за звичаєм того часу використовували як моделі звичайних людей. Таким чином ми маємо тут нагоду побачити обличчя справжніх людей давньої епохи.

6. Домініканський собор

- Домініканський собор, тепер греко-католицька церква Святої Євхаристії – велична архітектурна пам'ятка пізнього бароко з оригінальним скульптурним оздобленням. Монастир домініканів на цьому місці заснували ще у XIII столітті на прохання дружини українського князя Лева Даниловича. Від XV і до середини XVIII століття тут стояв костел, збудований у готичному стилі.
- У цьому костелі і на площі перед ним 1559 року розігралася справжня війна за наречену з використанням артилерії і всіх тонкощів військової стратегії. Через аварійний стан готичний домініканський костел розібрали 1748 року. Новий храм у 1748-1764 роках спорудили за проектом військового інженера, генерала артилерії Яна де Вітта у пізньобароковому стилі. У ті часи існувала добра традиція зберігати від попередньої знищеної споруди усе цінне, що тільки можна було зберегти. До наших часів у південній частині храму можна оглянути алебастровий надгробок XVI століття – пам'ять про старовинний готичний костел, який зник ще 260 років тому.

Всередині храму низка надгробків, найцінніший з яких – надгробок графині Дунін-Борковської роботи всесвітньовідомого данського скульптора Бертеля Торвальдсена (1816 рік). Львівську школу скульпторів репрезентує пам'ятник губернаторові Галичини Гауеру роботи Шімзера (1824 рік). 1880 року тут поставлено пам'ятник знаменитому польському художникові Артурові Гротґеру роботи скульптора Гадамського.

За радянських часів храм Божого Тіла закрили і тут, як у багатьох інших львівських церквах, влаштували склад, а 1970 року відкрили Музей релігії та атеїзму і встановили у середині храму підвішений під куполом маятник Фуко, який своїм відхиленням підтверджував процес обертання Землі. У музеї працював кінолекторій, де читали лекції на атеїстичні теми і демонстрували атеїстичні науково-популярні фільми.

7. Бернардинський собор

- Бернардинський монастир (греко-католицька церква Святого Андрія Первозванного) – пам'ятка ренесансу, маньєризму і бароко 1600-1630 років – цілісний середньовічний монастирський комплекс з фортифікаційними укріпленнями.
- Монастир бернардинів (це польський варіант ордену францисканців) збудовано за міськими мурами, тому ви побачите тут міцні і високі фортечні укріплення, які добре збереглися з північного і східного боку. Розкішний маньєристичний скульптурний декор, який проте не порушує мистецького почуття міри, є найціннішим спадком цієї пам'ятки: більше двадцятьох довершених скульптур становлять живу галерею колоритних постатей XVII століття. Вроцлавський архітектор Андрій Бемер завершив ансамбль монастиря бароковою вежею і оздобленням фасаду. Інтер'єр храму прикрашають численні різьблені вівтарі XVIII століття, стіни вкриті оригінальним фресковим розписом того ж періоду.

8. Палац Корнякта

- Палац Корнякта – надзвичайно цінна ренесансна пам'ятка 1580 року, палац найбагатшого львів'янина за всю історію міста купця Костянтина Корнякта.
- Цю кам'яницю збудував для нього на місці колишніх двох італійський архітектор Петро Барбон. За тодішніми законами усі кам'яниці, розташовані на Площі Ринок, могли мати не більше трьох вікон по фасаду, це було так зване правило рівних можливостей, адже кожне вікно першого поверху могло використовуватись для облаштування майстерні, крамниці чи аптеки, а також для реклами. Навіть найбагатший громадянин Львова Костянтин Корнякт, будучи купцем, не міг порушити цього правила. І лише пізніше, за свої заслуги перед польськими королями, одержав дворянський титул і дозвіл збудувати собі палац зі шістьма вікнами.
- У середині XVII століття палац Корнякта перейшов до родини польського короля Яна III Собеського і відтоді почав називатися Королівською кам'яницею. 1908 року будівлю викупило місто, і вже майже сто років тут працює Львівський історичний музей.
- У будівлі після ренесансної перебудови збереглася Готична зала – єдина українська пам'ятка світської готики XV століття, тут також працює антикварний магазин. Надзвичайною атракцією палацу Корнякта є італійське подвір'я, напрочуд схоже з типовими двориками Флоренції і Риму. Тут, серед цієї європейської краси, неможливо залишатися байдужим. У цьому подвір'ї у теплу пору року працює кафе, відбуваються традиційні концерти, фестивалі класичної і джазової музики, унікальна акустика також створює незабутнє враження. У подвір'ї можна оглянути пранґер – ганебний стовп, біля якого у середньовіччі виконували покарання над злочинцями.
- Костянтин Корнякт, будучи вже польським дворянином, все ж не міг полишити своєї улюбленої справи – торгівлі вином. Над входом його будинку висіла гілка ялини – знак, що тут шинкують вином. У просторах пивниць кам'яниці зберігали вино, яке нагору подавали ліфтом. Зал освітлювався олійними світильниками, тож тут й досі збереглися забиті у стелю кільця, на яких вони висіли. Що цікаво, але пускали до винарні лише громадян Львова із товстими гаманцями. Проте сьогодні всі охочі можуть відвідати стару винарню у підвальному приміщенні, де витає атмосфера минулих віків.
- У приміщенні палацу працює відділення Львівського історичного музей - Відділ історичних коштовностей. Де можна можна оглянути унікальні, збережені в первинному вигляді, інтер'єри, та багато цікавих історичних експонатів.

9. Високий замок

- ❑ Високий Замок — замок, збудований під керівництвом Короля Русі Лева Даниловича, потім — польського короля Казімежа III на Замковій горі у Львові.
- ❑ Замкова (Княжа) гора в центральній частині міста (413 м), на вершині якої в XIII ст. була споруджена укріплена резиденція князя Данила Галицького. Названа Високим Замок в протилежність іншому - Нижньому Замку (Цитаделі). Спочатку фортеця була дерев'яною, із земляними валами. У 1362 р. відбудована в камені польським королем Казимиром, що захопив Галицію. Прямокутний в плані замок мав чотири вежі по кутах, з яких найвища була дозорною. У середині знаходився князівський палац, казарми, склади боєприпасів і глибокий колодязь. У 1648 р. замок був узятий військами М. Кривоноса. У XIX ст. було практично повністю розібране, на його місці розбитий парк "Високий Замок" і влаштований оглядовий майданчик, з яким відкриваються самі кращі види на місто. Зберігся фрагмент південної кам'яної стіни з бійницями, що захищала в'їзд на територію замку. На вершину ведуть довгі сходи. Зараз на горі знаходиться обсерваторія та ресторан.

10. Личаківський цвинтар

- «Личаківський цвинтар» - це історико-культурний музей-заповідник, площею 40 га.
- Кладовище було офіційно засноване у 1786 р. з ініціативи нової австрійської влади у тодішній столиці Королівства Галиції і Лодомерії.
- Найстарша надгробна плита на його території датована 1675 р. Окрасою Личаківського некрополю є 23 каплиці-гробниці, що були власністю заможних львівських родин.
- Своєрідним ноу-хау в Україні та Європі є недавно введені нічні екскурсії на Личакові.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!!!

